

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Transparència amb els diners de l'Església

Amb el lema «Amb tu, som una gran família», avui se celebra el Dia de l'Església diocesana, més coneguda entre nosaltres com la Jornada de Germanor. És l'únic dia de l'any que es fa una col·lecta per ajudar cada diòcesi i assegurar-li els recursos econòmics necessaris per portar a terme totes les seves activitats socials i religioses.

Qualsevol projecte pastoral té un pressupost econòmic. Té un cost la construcció d'un nou temple o la conservació dels temples ja existents, i aquest cost de manteniment no és petit quan es tracta d'edificis antics. Tenen un cost les sales de catequesi i els centres juvenils, com el tenen l'ajuda als necessitats i altres activitats de caire cultural, social o pastoral. L'Església no és rica ni ha de ser-ho. Tanmateix ha d'atendre les necessitats pastorals pròpies de la seva missió.

Des de fa anys —segons m'han informat— la nostra diòcesi treballa per disposar d'una economia diocesana amb tres característiques: suficient, solidària i transparent.

Una economia suficient comporta que pugui disposar dels recursos necessaris per al compliment de la seva

missió. L'ajut que arriba a la nostra diòcesi per la via de l'anomenada *assignació tributària* —per la via dels ciutadans que lliurement assignen a l'Església un petit percentatge de l'impost sobre la renda de les persones físiques— representa només un terç del pressupost diocesà. La resta ens ha de venir de les donacions directes, sigui per les

subscripcions, les col·lectes o altres mitjans. La col·lecta que es fa avui a tots els temples és un d'aquests mitjans.

Una economia solidària ha de ser també una altra característica de la nostra diòcesi. Això es fa realitat sobretot per mitjà del Fons Comú Diocesà, que és sostingut per les aportacions de les parròquies. Em plau dir que en

tre les 210 parròquies de la nostra diòcesi de Barcelona no arriben a mitja dotzena les que no fan l'aportació que tenen assignada segons una previsió raonable de les seves possibilitats econòmiques. El Fons Comú fa un repartiment equitatiu perquè funciona com una caixa de compensació. D'aquesta manera, la parròquia que té més dóna més i la que té menys dóna menys i, si ho necessita, rep més.

També ja fa anys que la nostra diòcesi treballa per tal de disposar d'una economia transparent. I aquesta qualitat és ara d'una especial actualitat. La Conferència Episcopal Espanyola ha aprovat un Pla de Transparència que actualitza i reforma els criteris vigents fins ara i que permetrà també l'acompliment de les noves disposicions legals en aquest àmbit. L'Arquebisbat de Barcelona, en alguns aspectes, ja compleix aquests *compromisos de transparència*, com són realitzar una auditoria anual externa i independent dels seus recursos financers i tenir un portal de transparència en la pàgina web, un pla comptable adaptat i software informàtic de tractament general de dades, entre altres.

Tot i això, no volem aturar-nos, sinó que, com en tants altres aspectes, hem de continuar caminant. La Delegació Diocesana d'Economia ha aprofitat l'ocasió de la Jornada de Germanor d'aquest any per explicar a les parròquies i als equips que porten la seva economia aquest nous criteris de transparència, que —repeteix— són un pas endavant i una millora dels criteris que s'estan aplicant aquests darrers anys.

ACTUALITAT

6è aniversari de la dedicació de la basílica de la Sagrada Família

El diumenge 6 de novembre, Mons. Omella va presidir una celebració eucarística en la commemoració del 6è aniversari de la dedicació efectuada per Benet XVI el 7 de novembre de 2010. Amb l'arquebisbe varen concelebrar el cardenal Lluís Martínez Sistach i el bisbe auxiliar, Sebastià Taltavull, juntament amb 80 preveres diocesans i religiosos. Unes tres mil cinc-cents persones ompliren de gom a gom l'espai de la basílica. L'arquebisbe va iniciar l'homília

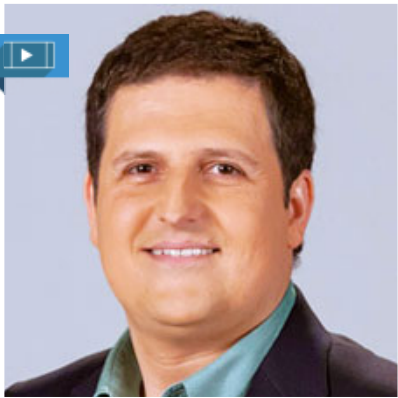
amb aquestes paraules: «Mentre contemplo aquesta meravella arquitectònica recordo que els escolàstics afirmaven que Déu és la summa Veritat, la summa Bondat i la summa Bellesa. Crec que no m'equivoco si dic que això és el que el nostre estimat Antoni Gaudí va voler expressar amb la construcció d'aquest bell temple expiatori.»

Foto: Uns infants en el moment de presentar les ofrenes.

ENTREVISTA

La maduresa de *Signes dels temps*

FRANCESC ROSAURA

Explicar l'actualitat de l'Església a la petita pantalla, aquest és el propòsit del veterà espai televisiu que enguany celebra 30 anys. *Signes dels temps* es va estrenar a Televisió de Catalunya l'any 1986, gràcies a un acord entre la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV) i la Conferència Episcopal Tarraconense. Des de llavors s'ha mantingut en antena de manera continuada i s'ha convertit en un dels programes més veterans de la cadena pública catalana, amb 1.300 programes emesos. Per fer-ne balanç, aquesta setmana parlem amb el seu actual director i presentador, Francesc Rosaura.

Amb quin estat de forma arribeu als 30 anys?

Des del punt de vista televisiu som uns avis perquè celebrar 30 anys en aquest món és un fet excepcional. Però l'equip del programa afrontem amb il·lusió de joves el repte de portar a la pantalla testimonis del món de l'Església. Dirigir *Signes dels temps* és una gran responsabilitat perquè arrossega un llegat que ens ha deixat molta i molta gent.

Més enllà dels canvis en l'equip del programa, com ha evolucionat l'espai en aquest temps?

Malgrat els canvis de format que hi ha hagut en aquests anys, sempre hem volgut mantenir les entrevistes en profunditat. Volem descobrir homes i dones que ens parlen de la seva experiència des de la fe. A més, sempre hem tingut clar que som un programa de servei públic obert a creients i no-creients.

Com celebrareu aquest aniversari?

Hem estrenat una nova secció que vol recuperar algun dels 3.700 convidats que han passat pel plató en aquests 30 anys. Recuperem del nostre arxiu històric entrevistes fetes a grans personatges ja desapareguts de l'Església catalana i universal. Són converses que, malgrat el pas dels anys, mantenen l'interès.

Per molts anys!

(*Signes dels temps* s'emeta cada diumenge a les 10 h, a TV3)

Òscar Martí i Navarro

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Pregueu per tots els malalts del món

Ha superat els vuitanta-cinc anys. És un religiós que sempre ha treballat a l'escola. Ha acompanyat molts nois i noies adolescents en moments de tota mena: èxits, fracassos, confidències amicals, consultes més compromeses, experiències espirituals compartides —eucaristies, perdó, pregàries—, preparació per rebre el sagrament de la confirmació... Ha estat testimoni del casament de molts d'ells. També, sovint, n'ha batejat els fills. Activament present al costat de molts a l'hora del traspàs dels pares o d'algun fill, o de l'espòs o l'esposa... En no poques ocasions, ha recomençat una altra vegada el cicle amb els fills d'aquests alumnes, també amb alguns nêts. És el capellà proper, quasi de la família, que moltes persones van conèixer a l'aula quan eren infants o adolescents.

Està malalt. Ha passat per l'hospital i ara segueix el tractament des de casa. Està animat i ha acollit i acull amb bonhomia les visites que rep. Són moltes: familiars i companys religiosos, professors de l'escola —actuals i jubilats—, matrimonis que ha casat, pares amb els fills, monitors i monitores dels campaments, grupets de nois d'ESO i batxillerat, universitaris i professionals —actuals i antics alumnes—,

monitors del centre d'esplai i de diverses activitats escolars i extraescolars... Són moltes les persones que li volen fer costat: el nombre crida l'atenció, és superior al que es podria esperar. Sovint li diuen en la conversa: «Hem pregat perquè et posis bé», «pregarem per tu», «et tindrem present a la pregària»... La seva resposta sempre és la mateixa: «Pregueu per tots els malalts del món.»

Crida l'atenció la xarxa de relacions personals, d'amistat, d'aquest sacerdot. És ben cert que ell ha estat disponible i a prop de les persones en un servei pastoral molt personal i generós tota la vida. És palès, també, que ha generat complicitats d'amor i d'amistat. Els que el visiten saben que li ofereixen consol, ajuda, companyia i esperança, i els qui contacten amb ell per telèfon saben que les trucades sempre són encoratjadores. «No deixis de visitar els malalts, que amb coses així et faràs estimar» (*Sir 7,35*). Jesús té paraules i gestos guardadors vers els malalts. Nosaltres podem aportar un somriure, un silenci, una frase, una actitud. Visitar els malalts és una obra de misericòrdia perquè mou el nostre cor amb una resposta de fe serena, lluny de la desesperació, de l'angoixa, de la tristesa, de la por.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

Hazlo hoy... mañana quizás sea tarde

1. **Besa** a tus niños. **Abrázalos**, dales **ternura**, no dinero. **Juega** con ellos. Mañana se habrán ido de casa.
2. Atiende, **cuida**, da **afecto** a tus padres, a las personas mayores que amas. Mañana ya no los tendrás. Es ley de vida.
3. Pon tus cinco sentidos en ese **instante** que vives y **hazlo vivir** a cuantos de los tuyos estén a tu lado. Mañana no estarán.
4. Di a tu **marido**, a tu **esposa** que le **amas**, que es la persona **más importante** de tu vida. Quizás mañana sea tarde.
5. Repite a quienes amas aquellas **palabras amables** o las **actitudes generosas** que, tal vez, **esperan** desde hace tiempo. Hazlo en vida.
6. Vamos, dales hoy **lo mejor de ti**: tu presencia, tu atención, tu tiempo, tu persona, tu cariño, tu **amor**.
7. Haz bien lo que haces. Hazlo lo mejor que sepas y puedas. Deja el mañana en las mejores **MANOS**: las de **Dios**.
8. No malgastes la **vida** ni los **valores** humanos y cristianos que posees. Hazlos **fructificar** siempre sazonados y pensando en la **Gran ESPERANZA**.
9. Gustave Thibon, afirmaba: «Lo que el mundo llama **vida** no es más que una **locura**.»
10. **Dios, Jesucristo Resucitado** con su **aliento** nos **recreará** y empezaremos, junto a los seres queridos, la verdadera **VIDA** en el **Amor** sin males ni sufrimientos y para **siempre**.

Lectures missa diària i santoral

14. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ap 1,1-4;2,1-5a / Sl 1 / Lc 18, 35-43]. Sant Serapi, primer màrtir mercedari; sant Josep Pignatelli, prev. jesuïta; santa Veneranda, vg.

15. ■ Dimarts [Ap 3,1-6.14-22 / Sl 14 / Lc 19,1-10]. Sant Albert el Gran (†1280), bisbe de Ratisbona i doctor de l'Església (dominicà), patró dels naturalistes. Sant Eugeni, bisbe de Toledo; sant Leopold (s. XII), noble, patró d'Àustria.

16. ■ Dimecres [Ap 4,1-11 / Sl 150 / Lc 19,11-28]. Santa Margarida d'Escòcia (†1093), reina, nascuda a Hongria; santa Gertrudis (1256-1303), vg. cistercenca a Helfta. Sant Edmon, bisbe. Sants Roc (Roque) González, Alons Rodríguez i Joan del Castiello, jesuïtes mrs.

17. □ Dijous [Ap 5,1-10 / Sl 149 / Lc 19,41-44]. Santa Isabel d'Hongria (1207-1231), princesa viuda, serventa dels malalts. Sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocesarea (s. III); sant Iscle o Aciscle i santa Victòria, germans mrs. a Còrdova (303).

18. ■ Divendres (□ Barcelona) [Ap 10,8-11 / Sl 118 / Lc 19, 45-48]. Sant Romà, mr.; sant Aureli, mr. Santa Rosa Filipina, primera missionera del Sagrat Cor.

19. ■ Dissabte [Ap 11,4-12 / Sl 143 / Lc 20,27-40]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i mr.; sant Abdies, profeta (s. V aC).

20. □ † Diumenge vinent, Jesucrist, Rei de tot el Món (lit. hores: 2a setm.) [2Sa 5,1-3 / Sl 121 / Col 1,12-20 / Lc 23,35-43]. Sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; st. Benigne, bisbe i mr. (s. II); sta. Silva, vg. i mr.

ACTUALITAT

Any de la Misericòrdia a la basílica de Santa Maria del Mar

Any de la Misericòrdia 2015/2016

**EL QUE FEU A UN GERMÀ
M'HO FEU A MI**

Santa Maria del Mar
Dissabte, 19 de novembre de 2016 a les 18:00 h

Ester Romero - Periodista
Joana Martín - Càritas
Laura Garcia - Filles de la Caritat
Diana Tchamitchian - Refugiada d'Alep resident a Barcelona
Sebastià Taltavull - Bisbe auxiliar de Barcelona
Joan Josep Omella - Arquebisbe de Barcelona

Estrena de l'Himne a la Misericòrdia de Bernat Vivancos,
Cor de Cambra Francesc Valls, Grallers de Barcelona

Obert a tothom

Acte Diocesà Jubilar Església Arxidiocesana de Barcelona

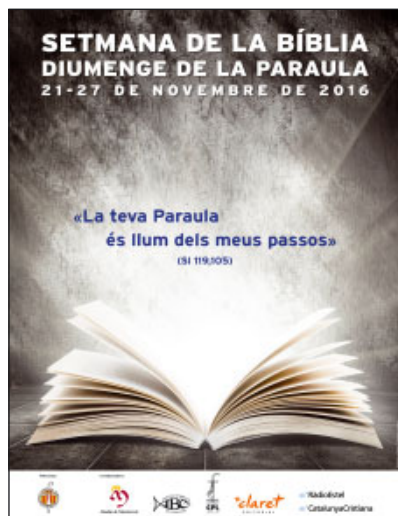
Aquesta celebració vol servir per iniciar el procés que ens conduirà cap al nou Pla Pastoral Diocesà, en la redacció del qual col·laboraran de manera especial el Consell Pastoral Diocesà, el Consell Presbiteral i el Consell Episcopal.

En el curs de la cerimònia es presentaran diversos testimoniatges sobre les obres de misericòrdia realitzades per les sis zones pastorals de l'arxidiòcesi amb els seus arxiprestats i parròquies, i per diverses institucions eclesials significatives.

Aquest acte també vol ser un moment de dinamització de tota l'arxidiòcesi per prioritzar les propostes del papa Francesc i fer possible una pastoral en clau d'una «Església en sortida» (*Evangelii Gaudium*, 24). És obert a tothom.

ACTUALITAT

Setmana de la Bíblia «La teva Paraula és llum dels meus passos» (Sl 119,105)

Del 21 al 26 de novembre

- **Dilluns 21:** Pregar amb la Bíblia. Pregària a les basíliques de Barcelona, segons horari proposat per cada basílica.
- **Dimarts 22 (19 h):** La Bíblia i la literatura: «Ramon Llull i Arnau de Vilanova davant la Bíblia», amb Lola Badia i Jaume Mensa. Modera: Albert Soler, a la Fundació Catalunya-La Pedrera (pg. de Gràcia, 92).
- **Dimecres 23 (22.15 h):** La Bíblia i el cinema: projecció de la pel·lícula *El cant dels ocells*, amb Albert Serra, director de la pel·lícula, a Cinemes Verdi.
- **Dijous 24 (19.30 h):** La Bíblia i l'art: «I la Paraula s'ha fet pedra», meditació bíblica sobre la façana del Naixement, amb Mn. Armand Puig i Juan de la Rubia a l'orgue, a la basílica de la Sagrada Família. Cal invitació prèvia que es podrà sol·licitar a: t. 933 022 235.

- **Divendres 25 (19 h):** La Bíblia i la seva interpretació: «Ortodoxos, protestants i catòlics llegeixen la Bíblia», taula rodona amb el P. Joan Garcia, Daniel Rodríguez i Margarita Mauri. Modera: Concepció Huerta, a l'Ateneu Universitari Sant Pacià (c/ Diputació, 231).

- **Dissabte 26 (20 h):** La Bíblia i el seu text: «Lectura del Càntic dels Càntics», amb Ester Romero, Tomàs Molina i Bernat Ballbé a l'orgue, presentat per Mn. Joan Guiteras, a la Catedral. Cloenda amb Mons. Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona.

Diumenge 27 de novembre: I Diumenge d'Advent: Diumenge de la Paraula

Entronització del llibre de la Paraula en les celebracions dominicals de les diferents parròquies. (Materials preparats pel Centre de Pastoral Litúrgica).

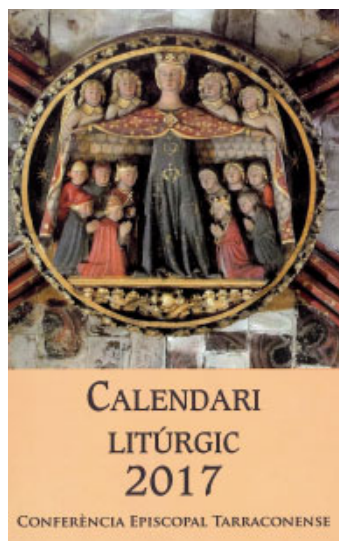
Quinze parròquies visiten el projecte «Feina amb Cor»

El passat 27 d'octubre, més de vint membres de les Càritas parroquials de tota l'arxidiòcesi van assistir a la presentació de «Feina amb Cor», un servei d'acompanyament personalitzat i individualitzat en la cerca de feina que està destinat a persones aturades de llarga durada o a joves que encara no han tingut cap feina. «Feina amb Cor» és el final d'un llarg camí: l'últim pas del programa d'inserció socio-laboral de Càritas Diocesana de Barcelona.

Si esteu a l'atur des de fa temps i se us ha esgotat la prestació o està a punt de fer-ho, podeu trucar a: t. 931 170 811, de dilluns a divendres, de 9 a 19 h, o mitjançant l'a/e: feinaambcor@caritasbcn.org. Per a les Càritas parroquials, també podeu posar-vos en contacte amb l'equip de «Feina amb Cor», a través del referent laboral de la zona pastoral.

PUBLICACIONS

Calendari litúrgic 2017

La Comissió Interdiocesana de Litúrgia, per encàrrec de la Conferència Episcopal Tarraconense, i el Centre de Pastoral Litúrgica han publicat aquest calendari, enquadernat en espiral, de 156 pàgines, que conté les indicacions relatives a la missa i a la Litúrgia de les Hores, per a cada dia de l'any.

Fa la presentació Mons. Joan-Enric Vives, arquebisbe-bisbe d'Urgell i president de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la CET.

Mons. Vives diu que aquest calendari litúrgic de la Conferència Episcopal Tarraconense «és un instrument de gran ajut per a la celebració litúrgica de l'Església, ja que ens aporta les disposicions que l'Església universal i els bisbes de les deu diòcesis amb seu a Catalunya han determinat per

a tot l'any litúrgic que s'inicia amb l'Advent de 2016». També recorda que els bisbes de Catalunya, per exaltar el valor essencial de la Sagrada Escripura, han fet seva la iniciativa proposada per l'Associació Bíblica de Catalunya que el I Diumenge d'Advent, abans d'iniciar les lectures bíbliques, el leccionari sigui portat i entronitzat amb una especial veneració.

A la vegada, el CPL publica un opuscle de 30 pàgines, titulat *Breu calendari litúrgic 2017* que presenta Mn. Josep Urdeix i que també indica les lectures bíbliques de la litúrgia de cada dia.

Ambdues publicacions il·lustren la coberta amb la reproducció de la clau de volta de la Mare de Déu de la Misericòrdia de la catedral de Barcelona.

DIUMENGE XXXIII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,19-20a)

Vindrà aquell dia abusador com una fornall. Tots els orgullosos i els injustos seran igual que rostoll, i aquell dia, quan arribi, els incendiarà, no en deixarà ni l'arrel ni la tija, diu el Senyor de l'univers. Però per a vosaltres, que venereu el meu nom, sortirà el sol de la felicitat, i els seus raigs seran saludables.

Salm responsorial (97)

R. *Ve el Senyor a judicar amb raó tots els pobles.*

Canteu al Senyor les vostres melodies, / canteu-li al so de les cítares; / aclameu el rei, que és el Senyor, / amb trompetes i tocs de corn. R.

Bramula el mar amb tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten; / tots els rius aplaudeixen, / i aclamen les muntanyes, / en veure que ve el Senyor / a judicar la terra. R.

Judicarà tot el món amb justícia, / tots els pobles amb raó. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 3,7-12)

Germans, ja sabeu què heu de fer si voleu imitar-nos. Entre vosaltres no vivíem mai desvagats, i a ningú no demanàvem de franc el pa que menjàvem, sinó que ens escarrassàvem treballant nit i dia, per no afeixugar ningú dels vostres.

No és que no tinguem dret a la nostra manutenció, però volíem donar-vos un exemple amb la nostra vida, perquè vosaltres l'imitéssiu. Recordeu que quan érem entre vosaltres us repetíem aquesta regla: «Qui no vulgui treballar que no mengi». Us escrivim això perquè sentim dir que alguns de vosaltres viuen desvagats i, a més de no treballar, es posen on no els demanen.

A tots aquests, els ordenem i els recomanem en nom de Jesucrist, el Senyor, que treballin en pau per guanyar-se el pa que mengen.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 21,5-19)

En aquell temps, alguns parlaven del temple, fent notar les seves pedres magnífiques i les ofrenes que el decoraven. Jesús digué: «Això que veieu, vindran dies que tot serà destruït: no quedarà pedra sobre pedra.»

Llavors li preguntaren: «Mestre, ¿quan serà tot això i quin senyal anunciarà que està a punt de succeir?»

Jesús respongué: «Estiguen alerta, no us deixeu enganyar, perquè vindran molts que s'apropiaran el meu nom. Diran: "Sóc jo", i també: "Ja arriba el moment". Deixeu-los estar; no hi aneu, amb ells. I quan sentireu parlar de guerres i de revoltes, no us alarmeu. Això ha de succeir primer, però la fi no vindrà de seguida.»

Després els deia: «Una nació prendrà les armes contra una altra, i un regne contra un altre regne. Hi haurà grans terratrèmols, fams i pestes pertot arreu, passaran fets espantosos i apareixeran al cel grans senyals d'ame-naça.

Però abans de tot això se us enduran detinguts, us perseguiran, us conduiran a les sinagogues o a les presons, us presentaran als tribunals dels reis o als governadors, acusats de portar el meu nom. Serà una ocasió de donar testimoni.

Feu el propòsit des d'ara de no preparar-vos la defensa: jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa, i cap dels vostres acusadors no serà capaç de resistir-la o de contradir-la.

Sereu traïts fins i tot pels pares, pels germans, parents i amics, en mataran alguns de vosaltres, i sereu odiats de tothom pel fet de portar el meu nom. Però no es perdrà ni un dels vostres cabells. Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida.»

Lectura de la profecia de Malaquies (Mal 3,19-20a)

He aquí que llega el día, ardiente como un horno, en el que todos los orgullosos y malhechores serán como paja; los consumirá el día que está llegando, dice el Señor del universo, y no les dejará ni copa ni raíz.

Però a vosotros, los que teméis mi nombre, os iluminará un sol de justicia y hallaréis salud a su sombra.

Salmo responsorial (97)

R. *El Señor llega para regir los pueblos con rectitud.*

Tañed la cítara para el Señor, / suenen los instrumentos: / con clarines y al son de trompetas, / aclamad al Rey y Señor. R.

Retumbe el mar y cuanto contiene, / la tierra y cuantos la habitan; / aplaudan los ríos, / aclamen los montes. R.

Al Señor, que llega / para regir la tierra. / Regirá el orbe con justicia / y los pueblos con rectitud. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Tes 3,7-12)

Hermanos:

Ya sabéis vosotros cómo tenéis que imitar nuestro ejemplo: No vivimos entre vosotros sin trabajar, no comimos de balde el pan de nadie, sino que con cansancio y fatiga, día y noche, trabajamos a fin de no ser una carga para ninguno de vosotros.

No porque no tuviéramos derecho, sino para daros en nosotros un modelo que imitar.

Además, cuando estábamos entre vosotros, os mandábamos que si alguno no quiere trabajar, que no coma.

Porque nos hemos enterado de que algunos viven desordenadamente, sin trabajar, antes bien metiéndose en todo.

A esos les mandarnos y exhortamos, por el Señor Jesucristo, que trabajen con sosiego para comer su propio pan.

✠ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 21,5-19)

En aquel tiempo, como algunos hablaban del templo, de lo bellamente adornado que estaba con piedra de calidad y exvotos, Jesús les dijo: «Esto que contempláis, llegarán días en que no quedará piedra sobre piedra que no sea destruida.»

Ellos le preguntaron: «Maestro, ¿cuándo va a ser eso?, ¿y cuál será la señal de que todo eso está para suceder?»

Él dijo: «Mirad que nadie os engañe. Porque muchos vendrán en mi nombre diciendo: "Yo soy", o bien: "Está llegando el tiempo"; no vayáis tras ellos. Cuando oigáis noticias de guerras y de revoluciones, no tengáis pánico. Porque es necesario que eso ocurra primero, pero el fin no será enseguida.»

Entonces les decía: «Se alzarán pueblo contra pueblo y reino contra reino, habrá grandes terremotos, y en diversos países, hambres y pestes. Habrá también fenómenos espantosos y grandes signos en el cielo.

Però abans de tot això se us echarán mano, os perseguirán, entregándoos a las sinagogas y a las cárceles, y haciéndoos comparecer ante reyes y gobernadores, por causa de mi nombre. Esto os servirá de ocasión para dar testimonio.

Por ello, meteos bien en la cabeza que no tenéis que preparar vuestra defensa, porque yo os daré palabras y sabiduría a las que no podrá hacer frente ni contradecir ningún adversario vuestro.

Y hasta vuestros padres, y parientes, y hermanos, y amigos os entregarán, y matarán a algunos de vosotros, y todos os odiarán por causa de mi nombre. Pero ni un cabello de vuestra cabeza perecerá; con vuestra perseverancia salvaréis vuestras almas.»

El testimoni- niatge dels cristians

ORIOU TUÑÍ, SJ

Ens apropem a la fi de l'any litúrgic i l'evangeli ens encara amb el discurs de Jesús sobre la destrucció de Jerusalem i sobre la fi del món. La versió de Lluc que llegim avui és només un fragment que, al seu estil, distingeix entre la destrucció de Jerusalem (21,5-9), el final de la història (21,10-11) i el temps entre l'una i l'altra (21,12-19). Lluc segueix fidel a la seva intenció d'ordenar les tradicions que ha rebut per clarificar el seu missatge al lector (cf. Lc 1,3).

El més important del discurs de Jesús a Lluc és que no estem (com en Marc i Mateu) davant d'un discurs als deixebles, sinó per a tothom. Això fa del discurs una exhortació al lector. El text pren, doncs, el sentit d'una exhortació directa al lector: «Abans de tot això us agafaran, us perseguiran...» L'oposició, la persecució i la compareixença davant reis i tribunals abraça tots els fronts que varen haver d'encarar els cristians els primers anys del cristianisme: sinagogues però també presons; tribunals de reis, però també de governadors; Israel, però també tots els pobles. L'oposició i la persecució va venir de tot arreu. És en aquest context on l'expressió *testimoni*, donar testimoni, pren tota la seva força. No és pas una formulació qualsevol. El testimoni el pot donar qui ha tingut una experiència de primera mà. El testimoni té sempre quelcom d'original, personal i intransferible. En el fons és quelcom que compromet l'autenticitat de qui el dona. És el que fan els apòstols i els hel·lenistes, però també Pau i els seus col·laboradors en el *Llibre dels Actes*. La missió cristiana és sobretot un testimoniatge de quelcom vist i sentit.

L'exhortació s'acaba assegurant que Jesús estarà sempre amb els deixebles: «Jo mateix...», diu Jesús. Aquesta formulació deixa entendre que Jesús, malgrat que pujarà al cel en la darrera escena de Lluc, no abandonarà mai els cristians. El cristians, al cap i a la fi, portaran el nom de Jesús. I és per això que seran perseguits i jutjats. Però, cal notar-ho, la perseverança recolzarà sobretot en la presència de Jesús.

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Dimarts 15 (10 h). Reunió amb els preveres ordenats els darrers anys a la casa d'exercicis de Tiana.

Dimecres 16 (19 h). Participarà en la presentació de l'informe *Llibertat Religiosa en el Món 2016*, elaborat per la fundació Ajuda a l'Església necessitada, juntament amb Mons. Jean Abdou Arbach, arquebisbe d'Homs (Síria).

Dijous 17 (10.30 h). Presidirà la reunió de les Càritas de la CET.

Dissabte 19 (18 h). Presidirà l'Acte Diocesà Jubilar de clausura de l'Any de la Misericòrdia a la basílica de Santa Maria del Mar.

Divendres 18 (17 h), dissabte 19 (10.30 h) i diumenge 20 (10 h). Visita pastoral a la unitat parroquial Bellvitge-Gornal.

Actes

Ruta de cloenda del Jubileu de la Misericòrdia organitzat per la parròquia de

Santa Maria del Mar. Dia 13 de novembre: A les 16.30 h, pregària inicial i confessions, a Santa Maria del Mar. A les 17.30 h, reflexió: La Misericòrdia i les Benaurances, al col·legi de les Xaverianes. A les 18.30 h, ruta cap a la Porta Santa de la catedral de Barcelona. Arribats a la catedral us podreu sumar a l'eucaristia de clausura diocesana de l'Any Sant de la Misericòrdia, convocada per l'Arquebisbat de Barcelona, que presidirà Mons. Joan Josep Omella.

Grup d'Amics de Sant Francesc. Dia 17 de novembre (20-21 h). Pregària: Difunts i sants de la família franciscana (c/ Santaló, 80).

XXII Cicle de Música per la solidaritat. Dissabte 19 de novembre (20 h), *Concert n. 6*, amb la coral de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau i del Col·legi de Metges de Barcelona. A la parròquia de Sant Agustí (c/ Hospital - Pl. de Sant Agustí). Aportació solidària: 6 €. Organitza: Ass. Per l'altre cor cremat de Barcelona-Ajut al Quart Món.

Arxiprestat de la Vall d'Hebron de Barcelona. Divendres 18 de novembre (20 h), propera trobada «Vine i veuràs», a la parròquia Verge de Natzaret (c/ Juan de Mena 29, baixos). Informació: t. 934 280 543.

«La devoció al Sagrat Cor de Jesús per avui». Dijous 17 de novembre (18.30 h), conferència amb els testimonis d'Alicia Beauvisage Gochez, membre de la Guarda d'Honor; i P. Edouard Marot, antic rector del Santuari de Paray-le-Monial. A la pquia. de Sant Ferran (Gran Via de les Corts Catalanes, 406). A les 20.15 h, eucaristia.

Asociación de Adoradoras del Santísimo Sacramento (Esclavas del Sagrado Corazón) (c/ Mallorca, 232). Dia 17 de novembre (12 h), oración ante el Santísimo Sacramento seguida de Eucaristía.

Tallers d'Oració i Vida (mètode P. Larrañaga). Dimecres 16 de nov. (17.30 h), sessió informativa: «Aprendre a pregar per aprendre a viure». A la pquia. de Sta. Eulalia de Vilapicina (c/ Fabra i Puig 260, t. 933 525 551).

In memoriam

Mn. Josep Pavia i Simó. Aquest prevere de l'Arquebisbat de Barcelona i canonge emèrit de la catedral, va morir als 84 anys,

el dia 30 d'octubre passat. La missa exequial en sufragi de la seva ànima va tenir lloc a la catedral el dilluns 31 d'octubre i la va presidir l'arquebisbe de Barcelona. Mn. Pavia nasqué a La Jana (Baix Maestrat), i va destacar com a col·laborador científic del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC), en l'estudi de la música religiosa a Barcelona. Existeix una completíssima bibliografia de la seva obra a www.anuariomusical.revistas.cesic.es

Mn. Joan Nonell. Morí als 91 anys al Masnou, el 2 de novembre passat. Aquest sacerdot del nostre arquebisbat fou ordenat el 28 de maig de 1963 i fou nomenat vicari de la parròquia del Bon Pastor. També va treballar a l'Arxiu del Tribunal Eclesiàstic i a l'Arxiu Diocesà. Durant uns anys fou administrador del Seminari Menor de la Conreria. Aquesta càrrec el posà en contacte amb la veïna Cartoixa de Santa Maria de Montalegre, de la qual va ser, durant tota la vida, un gran amic i col·laborador. Les exèquies pel seu etern descans es van celebrar el 4 de novembre al tanatori de Mataró.

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

También ya hace años que nuestra diócesis trabaja para disponer de una economía transparente. Y esta cualidad es ahora de una especial actualidad.

La Conferencia Episcopal Española ha aprobado un Plan de Transparencia que actualiza y reforma los criterios hasta ahora vigentes y que permitirá también el cumplimiento de las nuevas disposiciones legales en este ámbito. El Arzobispado de Barcelona, en algunos aspectos, ya cumple estos *compromisos de transparencia*, como son la realización de una auditoría anual externa e independiente de sus recursos financieros y tener un portal de transparencia en su página web, un plan contable adaptado y software informático de tratamiento general de datos, entre otros.

Sin embargo, no queremos detenernos, sino que, como en tantos otros aspectos, debemos seguir andando. La Delegación Diocesana de Economía ha aprovechado la ocasión de la Jornada de «Germanor» de este año para explicar a las parroquias y a los equipos que llevan su economía estos nuevos criterios de transparencia, que —repito— son un paso adelante y una mejora de los criterios que se están aplicando estos últimos años.

Transparencia con el dinero de la Iglesia

Con el lema «Somos una gran familia contigo», hoy se celebra el Día de la Iglesia diocesana, más conocida entre nosotros como la Jornada de «Germanor». Es el único día del año que se hace una colecta para ayudar a cada diócesis y asegurarle los recursos económicos necesarios para llevar a cabo todas sus actividades sociales y religiosas.

Cualquier proyecto pastoral tiene un presupuesto económico. Tiene un coste la construcción de un nuevo templo o la conservación de los templos ya existentes, y este coste de mantenimiento no es pequeño cuando se trata de edificios antiguos. Tienen un coste económico las salas de catequesis y los centros juveniles, como lo tienen la ayuda a los necesitados y otras actividades de tipo cultural, social o pastoral.

La Iglesia no es ni debe ser rica. Sin embargo debe atender las necesidades pastorales propias de su misión. Desde hace años —según me han informado— nuestra diócesis trabaja para disponer de una economía diocesana con tres características: suficiente, solidaria y transparente.

Una economía suficiente conlleva que pueda disponer de los recursos necesarios para el cumplimiento de su misión. La ayuda que llega a nuestra diócesis por la vía de la llamada *asignación tributaria* —por la vía de los ciudadanos que libremente asignan a la Iglesia un pequeño porcentaje del impuesto del rendimiento sobre las personas físicas— representa sólo un tercio del presupuesto diocesano. El resto debe venir de las donaciones directas, sea mediante las sus-

cripciones, las colectas u otros medios. La colecta que se hace hoy en todos los templos es uno de esos medios.

Una economía solidaria tiene que ser también otra característica de nuestra diócesis. Todo esto se hace realidad por medio del Fondo Común Diocesano. El Fondo Común Diocesano es sostenido por las aportaciones de las parroquias. Me complace decir que entre las 210 parroquias de nuestra diócesis de Barcelona no llegan a media docena las que no hacen la aportación que tienen asignada según una previsión razonable de sus posibilidades económicas. El Fondo Común hace un reparto equitativo porque funciona como una caja de compensación. De este modo, la parroquia que tiene más, da más, y la que tiene menos, da menos y, si lo necesita, recibe más.

Seguiu-nos a les xarxes socials
www.esglesiabarcelona.cat

facebook.com/EsglesiaBarcelona
@esglesiabcn